

ZPĚVNÍK

KŘEČ 2014

Majitelka:

Karavana mraků (Karel Kryl)

D Hmi

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,

G A D A7

pod sluncem sedlo kožený,

D Hmi

pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý

G A D

a starý ruce sedřený.

D7 G A Hmi

R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,

G A Hmi

schovat svou pleš pod stetson dřavý,

Emi A7 Hmi Emi

[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,

Hmi F# Hmi A7

až tam, kde svítí město, město bělavý. :]

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,

v tom městě nikdo nezdraví,

šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení

a lidi strachem nezdraví.

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí

a zákon džungle panuje,

provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí

a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je rád a pro každého práce,

buď ještě rád, když huba voněmí,

[: může tě hrát, že nejsi na voprátce

nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]

4.=1.

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,

kde tichej dům a pušky rezavý,

[: orat a sít od rána do soumraku

a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

Nad stádem koní (Buty)

1. D A
Nad stádem koní
Emi G D
podkovy zvoní, zvoní
A Emi
černý vůz vlečou
Emi G
a slzy tečou a já volám:
2. Tak neplač můj kamaráde
náhoda je blbec když krade
je tuhý jak vecka
a řeka ho splaví
máme ho rádi
C G A
R: No tak co (no) tak co (no) tak co
3. Vždycky si přál
až bude popel
i s kytarou, hou
vodou ať plavou
jen žádný hotel
s křížkem nad hlavou
4. Až najdeš místo
kde je ten pramen
a kámen co praská
budeš mít jisto
patří sem popel
a každá láska
R: No tak co (no) tak co (no) tak co
5. Nad stádem koní
podkovy zvoní zvoní
černý vůz vlečou
a slzy tečou
a já šeptám
D A G
6. Vysyp ten popel kamaráde
D A G
do bílé vody vody
D
vyhasnul kotel
A Emi

a náhoda je
G D G D G
je štěstí od podkovy
D

7. Ty si ten popel
A Emi
kamaráde
D A Emi
do bílé vody vody
D
Vyhasnul kotel
A Emi
a náhoda je G
Štěstí od podkovy

Hejno vran (Wabi Ryvola)

F B
1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
F
hejno vran, hejno vran,
B
je léta pel už dávno vyprodán,
C7 F
podzim se hlásí chladem jasných rán,
B
v tom ránu prochází se sám a sám,
C7 F B F
kdo městu dávno sbohem dal.
F A7
R: A tak se touláš trávou spálenou,
Dmi
nevíš, jak rozloučit se s létem,
B
díváš se na krajinu vzdálenou,
C7 F B F
kterés dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem, jak tě znám,
i když už podzim přichází.
R: A tak se touláš ...

Korzár (Waldemar Matuška)

Emi Emi7 Emi6 Emi7

1. V ranní bríze mraky pádí jako stádo splašený,
C H
každou chvíli se tu bouře rozječí.
Emi D
Nikde obrys lodní zádi, nikde brázdy zpěněný,
C H
kdo se bál, ten dneska zůstal v bezpečí.

Emi G D A
R: Ale já musím dál se svou lodí jménem Korzár,
Emi G D
jejich pár všivejch tun je to jediný, co mám.
Ami G Ami C
My dva jsme silnej pár, já s lodí jménem Korzár,
H
já a Korzár.

2. Mladá bríza už se zdvíhá,
plachta tvář jí nastaví,
ranní příliv přidá hloubce ještě sáh.
Racek štíhlým křídlem stříhá
moři krejzlík bělavý,
lod' jak delfín plavně klouže po vlnách.

R: Ale já musím dál se svou lodí jménem Korzár...

3. Tahle bríza na mně číhá
a jak cítím její pach,
nese déšť a nese kroupy, nebo sníh.
Dneska ráno kotvy zdvíhá
jenom blázen nebo vrah,
a ta cesta nutně skončí v nebesích.

R: Ale já musím dál se svou lodí jménem Korzár,
jejich pár všivejch tun je to jediný, co mám.
My dva jsme silnej pár, já s lodí jménem Korzár,
já a Korzár, Korzár, Korzár, a já.

Korzár, Korzár, Korzár, Korzár.
Korzár, Korzár, Korzár, Korzár.

Pelíšky (Marta Kubišová)

Cmi7 F7 Cmi7 F7
1. Vidíš jak lidé marně bloudí
Cmi7 F7 Cmi7 F7
nad propastí velkých snů
Cmi7 F7 Cmi7 F Fmi
a zbývá jim už jen pár dnů.

C G Ami
R: Tak dej se k nám a projdem svět
C G Ami
najdem těch pár moudrých vět.
C G Ami
Kde budem spát to Pánbůh ví
C F7 Cmi7 F7
v pelíškách koček toulavých.

2. Myslíš mrtvou touhu věcí
na hudbu tmy a slunce zář
a dobře víš, že žádní vědci
nezodpoví na co se ptáš.

R:

3. Znáš krásné malby starých mistrů
mají rám pozlacený
a znáš, znáš znáš znáš lásku v bistru
znáš naděje ztracený

R:

Uragán (Waldemar Matuška)

Ami G Ami G Ami

1. Plání letím žárem spálenou smutnější než peří černých vran

Ami G C F C G Ami

stádo koní bez oddechu pádí jak uragán jako uragán .

Ami G Ami G Ami

Žhavé slunce řeže v ramennou každý paprsek má tisíc hran

Ami G C F C G Ami

se svým stádem pustou zemí letím jak uragán jako uragán

A D A C#mi D A

R: Tam kde pospíchá říční proud tam i dlouhá pouť stáda končí

zbavíme se žíznivých pout tam, kde pospíchá říční proud

F#mi C#mi F#mi A D E7 A

zbývá krátká chvíle vzápětí náš cíl poodhalí závoj soli

C#mi E7

nanejvýš půl míle a kdo má dost sil spatří známé údolí

A D A C#mi D A

Tam kde pospíchá říční proud tam kde pospíchá říční proud

2. Stovky kopyt na zem útočí prach se zvedá k nebi ze vše stran

stovky kopyt pustou zemí letí jak uragán jako uragán

písek na rtech písek v obočí omývá pot nespočetných ran

se svým stádem pustou zemí letím jak uragán jako uragán.

R: Tam kde pospíchá říční proud...

Apoštáres

Ami E Dmi E Ami

Apoštáres avel, avel, telegramos avel

Ami Dmi G C Ami

Sanmore genava genava o bala čingera čingera

Dmi E Ami

Sanmore, sanmore sanmore na kamav tut.

Závrať

G C G C D
1. Pláč mraků opilých, déšť ostrý jako líh
Emi C D G
snům život propůjčí, za kluka zmáčeného se pak zaručí.
Hůl stokrát zlomenou, dál za ním poženou,
má smůly plnou kád', a tak si vyhrazuje právo na závrať.

G Emi Hmi C
Ref: Závrať z výšky mraků, závrať z letu ptáků
G D G D
závrať z nalezených snů.
Závrať slaná potem závrať nad životem závrať které podlehnu.

2. Pláč holek ztracených, zář světél vzdálených
tmou letí volání, a která při shledání se pak ubrání.
Tvář úsměv zaplaví, ví tahle holka ví
má lásky plnou kád' a tak si vyhrazuje právo na závrať.

Ref: Závrať z výšky mraků...

3. Pláč starých tuláků pád z mostu zázraků
sníh proč je nezebe, hráli si celej život jenom na sebe
snář v ohni spálený, rváč sluncem raněný
má jen děravou kád', a tak si vyhrazuje právo na závrať.

Válka růží (Spirituál Kvintet)

- Dmi G Dmi A
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down, down,
Dmi Gmi Dmi A
nad ztichlým polem válečným, derry down,
F C A Dmi Dmi/C B A
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Dmi Gmi A Dmi
je válka růží, down, derry, derry, derry down, down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down, down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down, down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down, down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, down.

Kde jsou (Karel Plíhal)

G G C

Ref: Kde jsou, kdepak jsou

G Emi D G D
naše velkolepý plány

G G C
kde jsou, kdepak jsou

G Emi D G D
na hřbitově zakopány.

F C D
1. Sedíš tu tiše jako pěna

F C C D
žijem svůj život, no jak se říká - do ztracena,

G G C
kde jsou, kdepak jsou

G Emi D G D
naše velkolepý plány

Ref: Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány,
kde jsou, kdepak jsou písňě nikdy už nedopsány.

2. Život byl prima a neměl chybu,
teď je mi zima a nemám ani na Malibu,
kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.

Král a klaun (Karel Kryl)

D C GCG C G CG

1. Král do boje táh, do veliké dálky,

C G D7 G

a s ním do té války jel na mezku klaun,

D C GCG C G CG

než hledí si stáh, tak z výrazu tváře

C G D7 G

bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.

D7 G

Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"

A D7 C#7 D7

místo zvonku cinkal brněním,

C GCG C G CG

král do boje táh, do veliké dálky,

C G D7 G HCG A7

a s ním do té války jel na mezku klaun.

2. Král do boje táh, a sotva se vzdálil,

tak vesnice pálil a dobýval měst,

klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,

jak smývali v páře prach z rukou a krev.

Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"

místo loutny držel v ruce meč,

král do boje táh, a sotva se vzdálil,

tak vesnice pálil a dobýval měst.

3. Král do boje táh, s tou vraždící lůzou

klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,

když v noci byl klid, tak oklamal stráže

a, nemaje páže, sám burcoval lid.

Všude křičel do té hrůzy, ve válce že mlčí Múzy,

muži by však mlčet neměli,

král do boje táh, s tou vraždící lůzou

klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.

4. Král do boje táh, a v červácích vlídných

zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun,

když západ pak vzplál, tok potoků temněl,

klaun tušení neměl jak zahynul král:

kdekdo křičel při té hrůze: "Inter arma silent musae,"

krále z toho strachu trefil šlak,

klaun tiše se smál a zem žila dále

a neměla krále, klaun na loutnu hrál,

D7 G D7 G

klaun na loutnu hrál, klaun na loutnu hrál ...

